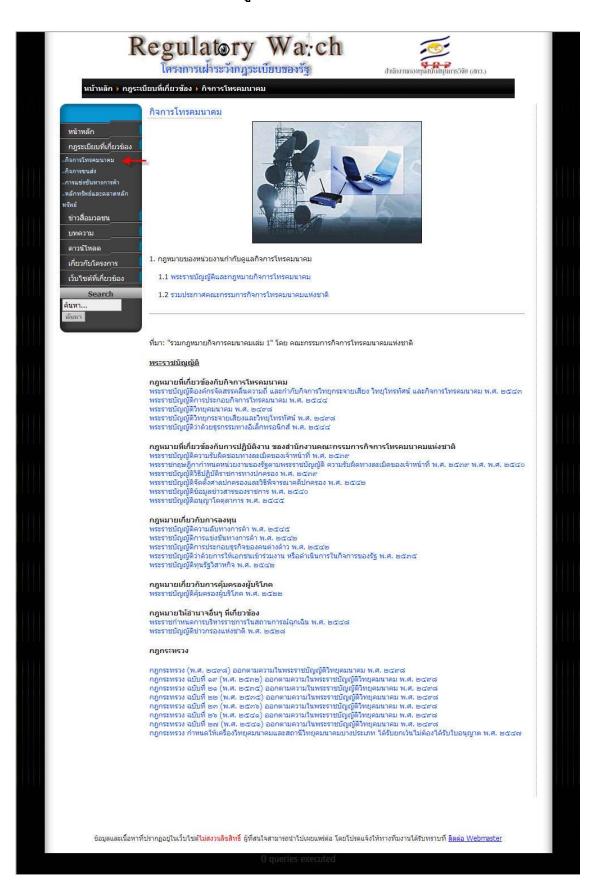
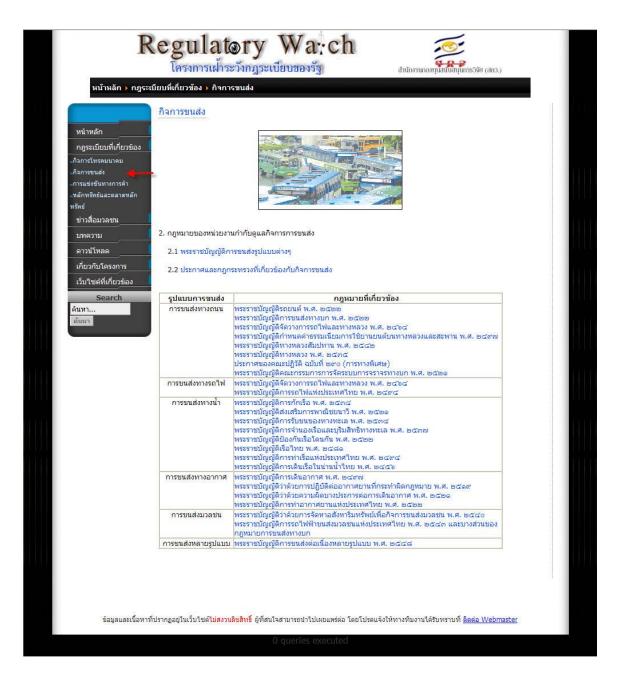
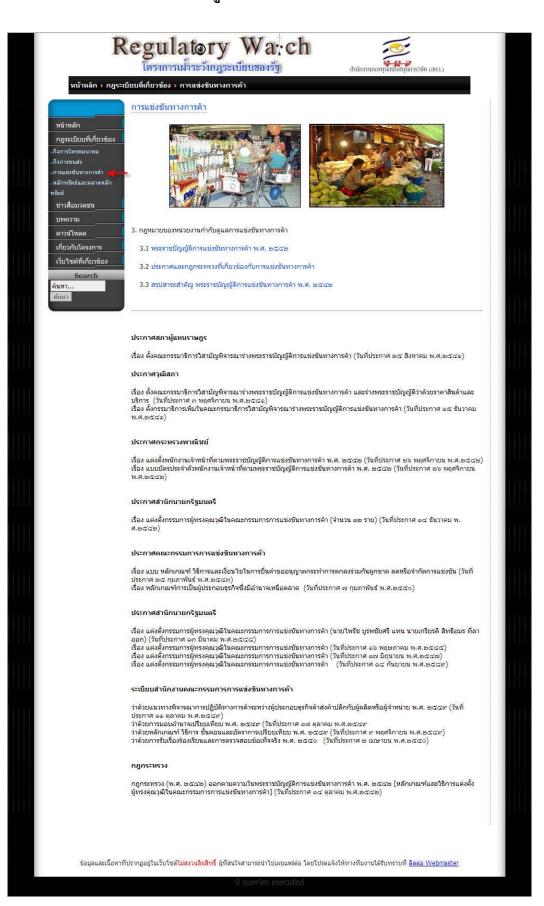
ภาพที่ ผ-3 ข้อมูลที่แสดงในหน้ากิจการโทรคมนาคม



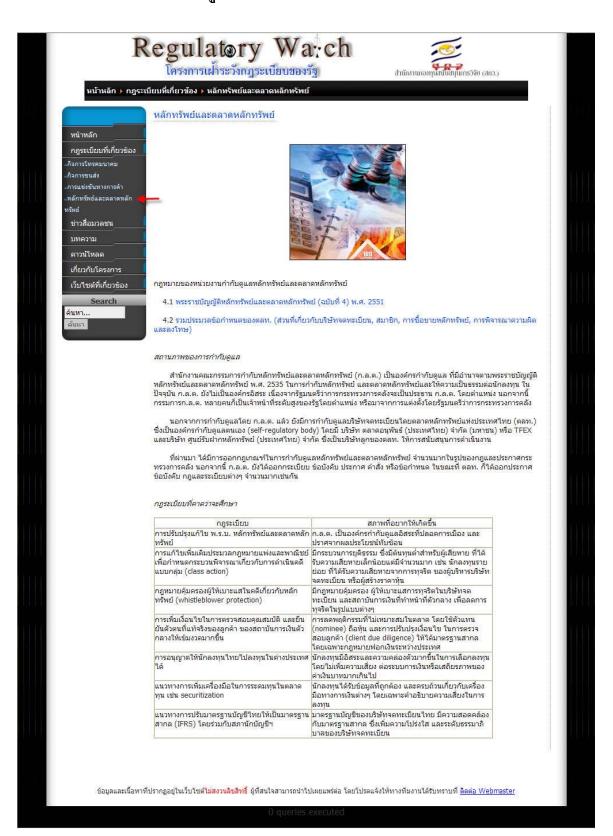
ภาพที่ ผ-4 ข้อมูลที่แสดงในหน้ากิจการขนส่ง



ภาพที่ ผ-5 ข้อมูลที่แสดงในหน้าการแข่งขันทางการค้า

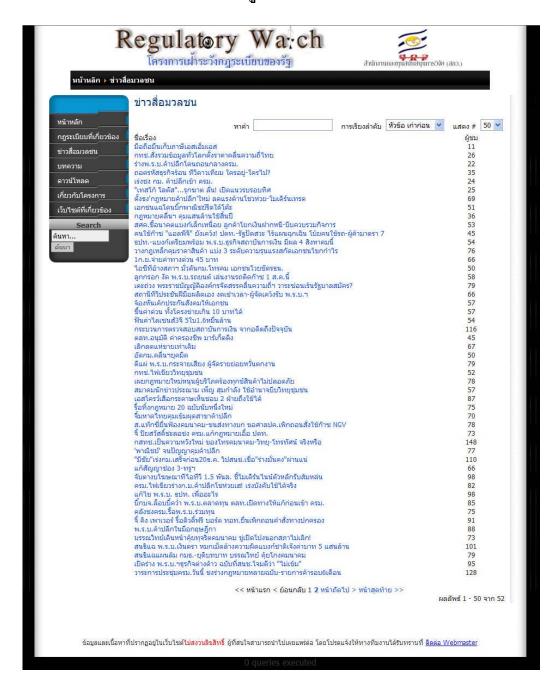


ภาพที่ ผ-6 ข้อมูลที่แสดงในหน้าหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

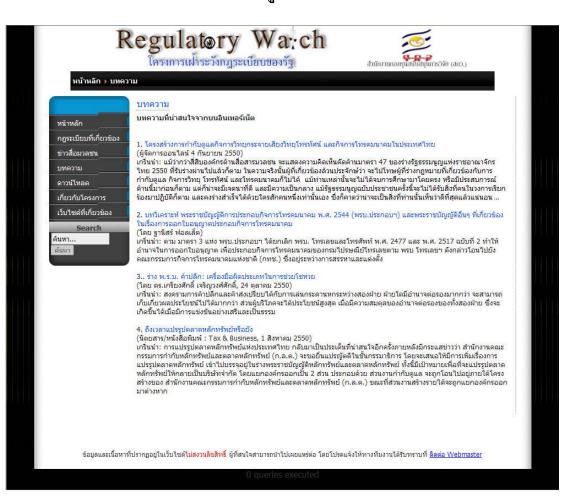


130

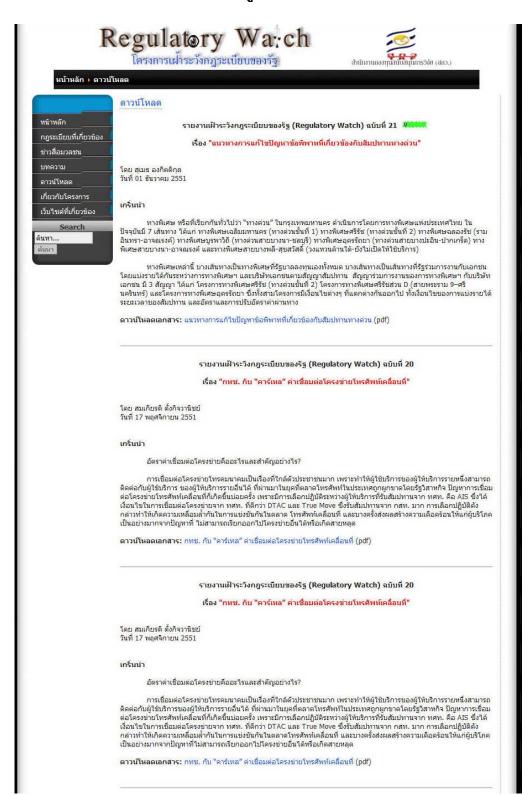
ภาพที่ ผ-7 ข้อมูลที่แสดงในหน้าข่าวสื่อมวลชน



ภาพที่ ผ-8 ข้อมูลที่แสดงในหน้าบทความ



ภาพที่ ผ-9 ข้อมูลที่แสดงในหน้าดาวน์โหลด



ภาพที่ ผ-10 ข้อมูลที่แสดงในหน้าเกี่ยวกับโครงการ

Regulatory Warch



หน้าหลัก ▶ เกี่ยวกับโครงการ



เกี่ยวกับโครงการ

รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ แบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ ได้แก่

- หลักการและเหตผล
- 2. วัตถุประสงค์
- ขอบเขตของโครงการ
- 4. แนวทางในการดำเนินโครงการ
- ผลลัพธ์ของโครงการ
- คณะผู้วิจัย

ภาพที่ ผ-11 ข้อมูลที่แสดงในหน้าหลักการและเหตุผล

หลักการและเหตุผล

หน้าหลัก
กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
ข่าวสื่อมวลชน
บทความ
ดาวน์โหลด
เกี่ยวกับโครงการ
-หลักการและเหตุผล
-วัตถุประสงค์
-ขอบเขตของโครงการ
-แนวทางในการดำเนินโครงการ
-ผลตัพธ์ของโครงการ
-ผณะผู้วิจัย
เว็บใชด์ที่เกี่ยวข้อง

Search ค้นหา... เป็นที่กล่าวกันโดยทั่วไปว่า การศึกษาวิชากฎหมายในประเทศไทยก่อให้เกิดปัญหาในการใช้กฎหมายในการเป็นเครื่องมือเพื่อ การพัฒนาประเทศมาก เช่น การขาดแคลนนักกฎหมายที่มีทักษะในการออกแบบกฎหมายให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคม และสอดคล้องกับการใช้ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในโลกความเป็นจริง เนื่องจากการออกแบบกฎหมายมักขาดการค่านึงถึงแรงจูง ใจ (incentive) ของผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้ที่จะถูกกฎหมายบังคับใช้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาด่างๆ เช่น การหลบเลี้ยงและฝ่าฝืน กฎหมาย ตลอดจนการมีพฤติกรรมเบียงเบนในลักษณะต่างๆ อย่างมากมายในวงกว้าง ในส่วนของการตีความภฎหมาย มักมีข้อ วิจารณ์ว่า นักกฎหมายจำนวนมากเน็นการตีความตามตัวอักษร หรือเน้นการตีความเพียงให้เกิดความสอดคล้องภายใน (internal consistency) ของระบบกฎหมายเท่านั้น โดยไม่มีตรรกะการตีความซึ่งเชื่อมโยงกฎหมายเข้ากับโลกความเป็นจริง

แนวทางหนึ่งในการลดปัญหา ในการออกแบบและการดีความกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นคือ การนำเอาศาสตร์แขนงอื่นๆ ที่เกี่ยว ข้องมาช่วยในการจิ้นคราะที่ ออกแบบและเสนอแนะแนวทางในการดีความของกฎหมาย ให้เชื่อมโยงกับลักความเป็นจริงดังที่ Richard A Posner ซึ่งเป็นผู้พิพากาษาศาลอุทธรณ์ที่มีชื่อเสียงของสหรัฐ ได้เคยตั้งข้อสังเกตไว้ ใหนึ่งในศาสตร์ที่วงการกฎหมายของ ประเทศต่างๆ พบว่ามีประโยชน์ในการออกแบบและตัดวามกฎหมายคือ เศรษฐศาสตร์ ซึ่งเน้นการศึกษาแรงจูงใจและพดุติกรรมของ มนุษย์ ในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนภายใต้กฎกติกาต่างๆ และได้พัฒนาเครื่องมือ ในการวิเคราะห์ผลกระทบของมาตรการ ของรัฐในสังคมอย่างเป็นระบบ ในปัจจุบัน วงการกฎหมายในประเทศพัฒนาแล้วโดยเฉพาะสหรัฐและยุโรป มีความตื้นตัวและมี พัฒนาการมากในการศึกษาศาสตร์ที่เรียกว่า "กฎหมายและเศรษฐศาสตร์" (law and economics) หรือ "การวิเคราะห์กฎหมายด้วย เศรษฐศาสตร์" (economic analysis of law) จนสามารถสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้ออกมาในรูปของตำรา วารสารวิชาการเฉพาะ ด้าน ตลอดจนสารานุกรม

สารานุกรม Wikipedia ได้สรุปผลกระทบของการวิเคราะท์กฎหมายด้วยเศรษฐศาสตร์ว่า มีอิทธิพลอย่างสู่งมากในสหรัฐ โดยผู้ พิพากษาได้ใช้วิธีการวิเคราะห์และทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ในการตัดสินคดีอย่างค่อนข้างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ การวิเคราะห่ กฎหมายด้วยเศรษฐศาสตร์ ยังมีผลกระทบต่อการศึกษาด้านกฎหมายในหลายประเทศ ดังจะเห็นได้จากการที่โรงเรียนกฎหมายใน อเมริกาเหนือ ยุโรป เอเชีย ต่างมีอาจารย์ทางเศรษฐศาสตร์ประจำอยู่ และในปัจจุบันบีนักเศรษฐศาสตร์จำนานมาก ที่เขียนบทความ วิชาการ เชื่อมโยงระหว่างหลักกฎหมายกับหลักเศรษฐศาสตร์ ตัวอย่างของสาขาของกฎหมาย ที่ได้รับอิทธิพลจากการวิเคราะห์ทาง เศรษฐศาสตร์อย่างเต่นชัดคือ กฎหมายการแข่งขัน (competition law) หรือกฎหมายป้องกันการผูกขาด (antitrust law) และ กฎหมายการกำกับดแลต่างๆ

โครงการเฝ้าระวังกฎระเบียบของหน่วยงานการกำกับดูแล (regulatory watch) เป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการวิเคราะห์กฎหมาย ด้วยเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีองค์ประกอบดังแสดงในภาพที่ 1 จุดมุ่งหมายของโครงการนี้คือการเฝ้าระวังการออกแบบ กฎหมายในระดับ พระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการกำกับดูแล และกฎระเบียบ (regulation) ซึ่งเป็นกฎหมายระดับรองจากพระราชบัญญัติ ซึ่งอยู่ในรูปประกาศ ระเบียบ หรือแนวทางการปฏิบัติ (guldeline) ของหน่ายงานกำดับดูแล (regulator) ต่างๆ ตลอดจนเงื่อนใขของ สัญญาสัมปทาน (concession) หรือใบอนุญาต (license) ต่างๆ เนื่องจากกฎระเบียบและเงื่อนใขเหล่านี้ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการ กำหนดกติกา การแข่งขึ้นอย่างเสรีและเป็นธรรมในตลาด การคับครองผับริโภคหรือผีมีส่วนใต้เสียฝ่ายต่างๆ หรือการให้บริการ

ภาพที่ ผ-12 ข้อมูลที่แสดงในหน้าวัตถุประสงค์



วัตถุประสงค์

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- ดิดตามตรวจสอบการออกกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติให้เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ และลดความเสี่ยงจากการที่ หน่วยงานกำกับดูแลถูกยึดกุมและครอบงำโดยกลุ่มผลประโยชน์ และดิดตามตรวจสอบการออก กฎระเบียบต่างๆ ของ หน่วยงานกำกับดูแล และการกำหนดเงื่อนไขสัมปทานหรือใบอนุญาตที่สอดคล้องกับหลักการและเจตนารมย์ที่กำหนดใน พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ
- แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการนำเอาหลักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการวิเคราะห์กฎหมาย เพื่อกระดุ้นให้เกิด ความตื่นตัวในวงการการศึกษาในด้านดังกล่าวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น
- นำเสนอข้อเสนอแนะทางนโยบายในการจัดองค์กรกำกับดูแล และกระบวนการออกกฎระเบียบ ที่มีความโปร่งใส มีส่วนร่วม จากผู้มีส่วนได้เสียฝ่ายต่างๆ และมีกระบวนการที่ได้มาตรฐาน

ภาพที่ ผ-13 ข้อมูลที่แสดงในหน้าขอบเขตของโครงการ



ขอบเขตของโครงการ

โครงการนี้จะเฝ้าระวังการออกกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ กฎหมายระดับรองต่างๆ เช่น ประกาศ ระเบียบ หรือแนวทางการ ปฏิบัติ เงื่อนไขของสัมปทานหรือใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ประกอบการเอกชน ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย (enforcement) ของ หน่วยงานกำกับดูแลทั้งที่เป็นองค์กรกำกับดูแลตนเอง (self regulatory body) องค์กรกำกับดูแลอิสระที่ถูกตั้งขึ้นตามกฎหมาย และ องค์กรกำกับดูแลที่เป็นองค์กรภายใต้ฝ่ายบริหาร ดังต่อไปนี้

- คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม
- คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) ซึ่งมีหน้าที่ กำกับดูแลบริษัทมหาชนที่จุดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทดังกล่าว
- กระทรวงคมนาคม และหน่วยงานในสังกัด ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลด้านการขนส่ง
- คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งมีหน้าที่ป้องปรามการผูกขาดทางการค้า

ภาพที่ ผ-14 ข้อมูลที่แสดงในหน้าแนวทางในการดำเนินโครงการ



แนวทางในการดำเนินโครงการ

- ติดตามการออกและการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฦระเบียบต่างๆ และการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานกำกับดแล
- จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติมด้วยการสัมภาษณ์หน่วยงานกำกับดูแล และผู้ที่อยู่ใต้การกำกับดูแล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และ
- วิเคราะห์ผลกระทบของกฎระเบียบ และการบังคับใช้กฎหมายต่อการแข่งขันในตลาด และผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ โดยเฉพาะผู้บริโภค ตามหลักวิชาการ
- เข้าร่วมในกระบวนการรับฟังความคิดเห็น ที่เกี่ยวข้องกับการออกร่างกฎระเบียบต่างๆ ของหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อให้ข้อ คิดเห็นทางวิชาการในการปรับปรุงกฎระเบียบ
- จัดทำรายงานการวิเคราะห์กฎระเบียบและข้อเสนอแนะในรูปแบบที่สั้น กระชับและเข้าใจง่ายและนำเสนอรายงานต่อ สาธารณะผ่านช่องทางต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - สื่อมวลชน โดยการจัดทำเอกสารการแถลงข่าว (press release) และการเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมลทางเว็บไซต์ของโครงการ
 - การนำเสนอเป็นการเฉพาะแก่ผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ที่มีความสนใจเช่น กลุ่มผู้บริโภค หรือกลุ่มนักลงทุนรายย่อย
- การเข้าร่วมในการบรรยายทางวิชาการ และการสัมมนาต่างๆ สังเคราะห์ประสบการณ์ในการดำเนินการตามโครงการนี้ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะทางนโยบายในการจัดองค์กรกำกับดูแล และกระบวนการออกกฎระเบียบ ที่สร้างความโปร่งใส มีส่วนร่วม และได้มาตรฐาน

ส่วนต่อไปนี้ จะสรปถึงสถานภาพของการกำกับดแลในปัจจุบัน และกฎระเบียบที่คาดว่าจะศึกษาในแต่ละสาขา และสภาพที่

4.1 การกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม

สถานภาพของการกำกับดูแล

ในปัจจุบันการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่ง ชาติ (กทช.) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ถูกจัดตั้งตาม พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ้อย่างไรก็ตาม กิจการโทรคมนาคมในประเทศไทยในระยะกลาง จ^ะยังคงเกี่ยวข้องกับระบบ สัมปทานอยู่ ซึ่งทำให้การกำกับดูแลมีความซับซ้อนอย่างมาก นอกจากนี้ ภารกิจหลักอีกประการหนึ่งของ กทช. คือการจัดสรรคลื่น ความถี่ ซึ่งเป็นภารกิจร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ซึ่งทำให้ กทช.

ภาพที่ ผ-15 ข้อมูลที่แสดงในหน้าผลลัพธ์ของโครงการ



ผลลัพธ์ของโครงการ

- รายงานการวิเคราะห์กฎระเบียบและข้อเสนอแนะ อย่างน้อย 15 เรื่อง
- บทความเผยแพร่ในหนั้งสือพิมพ์อย่างน้อย 10 บทความ
- เว็บไซต์ของโครงการ ซึ่งรวบรวมกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และรายงานผลการวิเคราะห์
- รายงานข้อเสนอแนะทางนโยบายในการจัดองค์กรกำกับดูแล และกระบวนการออกกฎระเบียบ ที่สร้างความโปร่งใส มีส่วน

ภาพที่ ผ-16 ข้อมูลที่แสดงในหน้าคณะผู้วิจัย



ภาพที่ ผ-17 ข้อมูลที่แสดงในหน้าเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง



ภาคผนวกที่ 3 การเผยแพร่รายงานของโครงการผ่านสื่อหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 28 มกราคม 2551 หน้า 37 จริงหรือที่อัตราค่าบริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ของไทยลดลง ?

บทความพิเศษ โดย สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์

"ร่างแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ได้จัดทำ เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ได้กล่าวสรุปผล งานของ กทช. ไว้ตอนหนึ่งว่า ในช่วงเวลา 3 ปีที่ผ่านมา กทช. ได้ ออกประกาศหลักเกณฑ์กฏกติกา และวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนได้ออก ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้แก่ ผู้ขอรับใบอนุญาต จำนวนมาก ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ คือ

"ราคาค่าบริการโทรคมนาคมโดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่และบริการ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่มีแนวโน้มลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง (โดยในไตรมาส 1 ของปี 2548 อัตรา ค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อเดือนอยู่ประมาณ 1,099 บาทต่อเดือน ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่ แบบจ่ายรายเดือนลดลงเป็น 796 บาทต่อเดือนในไตรมาส 1 ปี 2550 และบริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง ผู้บริโภคต้องจ่ายค่าบริการรายเดือนในไตรมาส 1 ของปี 2548 ประมาณ 793 บาท และลดลงเป็น 721 บาทในไตรมาส 1 ปี 2550)"

ในกรณีของอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ผู้เขียนเชื่อว่าอัตราค่าบริการรายเดือนได้ลดต่ำลง ตามที่ กทช. กล่าวอ้างจริง ส่วนสาเหตุนั้นจะเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลของ กทช.เพียงใดยังคง เป็นประเด็นที่ต้องถกเถียงกันต่อไป สิ่งที่บทความนี้สนใจก็คืออัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ลดลงจาก 1,099 บาทต่อเดือนในไตรมาสแรกของ ปี 2548 เหลือเพียง 796 บาทในไตรมาสแรกของปี 2550 จริงหรือไม่

ปี 2548	ปี 2550 (Q1)	เปลี่ยนแปลง (%)
435	366	-15.86
1,099	796	-27.57
315	221	-29.84
	435 1,099	435 366 1,099 796

ถ้าเป็นจริงอัตราค่าบริการที่ลดลงดังกล่าวเป็นผลมาจากการดำเนินงานของ กทช.
หรือไม่อย่างไร และถ้าไม่เป็นจริงมันบอกอะไรแก่เรา ?

เมื่อตรวจสอบข้อมูลต่อไปจะพบว่า ตัวเลขที่ กทช.อ้างว่าเป็นอัตราค่าบริการดังกล่าวแท้ ที่จริงแล้วคือสิ่งที่เรียกว่า "รายได้เฉลี่ยต่อผู้ใช้" (average revenue per usage: ARPU) ซึ่ง แสดงอยู่ในตารางภาคผนวกที่ 1 ของร่างแผนแม่บทดังกล่าวนั้นเอง

ในวงการทราบกันดีว่า ARPU หมายถึง รายได้ที่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับจาก ผู้ใช้บริการเฉลี่ยในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้รายได้ (revenue) ย่อมไม่ใช่อัตราค่าบริการหรือราคา (price) แต่เป็นผลของราคาและปริมาณการใช้ (quantity) เช่น สมมติว่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีแพ็กเกจเดียวซึ่งไม่มีค่ารายเดือน แต่คิดค่าการใช้เป็นนาทีละ 3 บาท และผู้ใช้โดยเฉลี่ยใช้ บริการเดือนละ 300 นาที ARPU ก็จะตกอยู่ที่ 900 บาทต่อเดือน แต่ราคาคือนาทีละ 3 บาท หากเดือนต่อไปผู้ใช้มีปริมาณการใช้งานน้อยลง ARPU ก็จะลดลงตามไปด้วย แม้ว่าอัตรา ค่าบริการจะเท่าเดิมก็ตาม อัตราค่าบริการกับ ARPU จึงไม่ใช่เรื่องเดียวกันอย่างแน่นอน

การที่ ARPU ลดลงตามเวลาจึงอาจเกิดจากการที่ปริมาณการใช้เฉลี่ยลดลงก็ได้ เช่น ในช่วงแรกที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ยังไม่แพร่หลาย ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่กลุ่มแรกๆ (early adopters) มักมีรายได้สูง ต่อมาเมื่อบริการแพร่หลายมากขึ้นและเครื่องลูกข่ายมีราคาถูกลงตาม พัฒนาการทางเทคโนโลยีและปริมาณการผลิตทั่วโลก กลุ่มที่มีรายได้รองลงมาก็จะเริ่มหันมาใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปอีกผู้มีรายได้ด่ำก็จะกลายเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ด้วย เมื่อรายได้เฉลี่ยของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ลดลงเรื่อยๆ ก็คงจะไม่เป็นเรื่องแปลกที่ ARPU จะลดลง ไม่ว่าอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ลดลงหรือไม่ก็ตาม ร่างแผนแม่บทของ กทช.จึง ยังไม่ได้ให้หลักฐานใดๆ แก่เราเลยว่า อัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ลดลงในระหว่างปี 2548-2550

แต่ร่างแผนแม่บทนี้ก็ได้บอกความจริงที่น่าตกใจหลายประการ คือ 1. กทช. เข้าใจผิด อย่างร้ายแรงว่า "อัตราค่าบริการ" คือ ARPU 2. กทช. น่าจะยังไม่มีข้อมูลและวิธีวัดอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3. กทช. น่าจะยังไม่ทราบว่าตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของไทยมีการ แข่งขันหรือไม่ 4. กทช. น่าจะยังไม่ทราบว่าต้องส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในตลาดนี้อย่างไร และ 5. คงยากที่จะหวังให้ร่างแผนแม่บทฉบับนี้ช่วยพัฒนาตลาดโทรคมนาคมของประเทศไทย ให้มีการแข่งขันมากขึ้น หากการตีความข้อมูลและวิธีการศึกษาของ กทช.ยังคงคลาดเคลื่อนอยู่ เช่นนี้

้นักลงทุนได้อะไร...? จากการปรับปรุงกฎเกณฑ์บริษัทจดทะเบียนใหม่

มื่อวันที่ 23 มกราคม 2551 ที่ผ่านมา ที่ประสุมคณะกรรมการ คลาคหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (คลท.) มีมคือนุมัติปรับเกณฑ์ การรับหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาของคณะทำงานศึกษา แนวทางปรับปรุงกฎเกณฑ์บริษัทจคทะเบียนใน 4 ประเค็นหลัก ได้แก่ ค้านฐานะการเงินและการคำเนินงาน ค้านการกระจายการถือหุ้น ค้านช่วง เวลาห้ามขายหลักทรัพย์ และค้านการพิจารณาผ่อนผันหลักเกณฑ์ในเชิง ปริมาณ ซึ่ง คลท.จะเสนอขอความเห็นชอบค่อคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และคลาคหลักทรัพย์ (ก.ล.ค.) ค่อไป

หลักเกณฑ์ที่ คลท.เสนอให้ปรับปรุงเป็นการผ่อนผันหลักเกณฑ์เคิม จึงน่า จะสร้างแรงจูงใจให้บริษัทที่ยังไม่ได้อยู่ในคลาดหุ้น (คลท. และคลาดหลัก ทรัพย์เอ็มเอไอ) หันมาให้ความสนใจกับการระคมทุนในคลาดหุ้นและเข้าเป็น บริษัทจดทะเบียนมากขึ้น ซึ่งเป็นที่เข้าใจได้สำหรับผู้ที่คิดตามบทบาทของ คลาดหุ้นไทยเปรียบเทียบกับคลาดหุ้นเพื่อนบ้าน และทราบว่าคลาดหุ้นไทย นับวันจะถูกลดความสำคัญลงเรื่อยๆ ในสายตานักลงทุนระคับโลกและระคับ ภูมิภาค จนมีความเสี่ยงที่จะถูกทำให้หมดความสำคัญ (marginalized) ลงได้ในที่สุด การเพิ่มมูลค่าคลาด (มาร์เก็ตแคป) ของคลาดหุ้น และการเพิ่ม จำนวนบริษัทจดทะเบียนจึงถูกมองว่าจะเป็นแนวทางแก้ไขบัญหานั้

อย่างไรก็ตามมีประเค็นที่เราคิดว่าสำคัญและไม่ได้รับการพิจารณาอย่าง เพียงพอ สองประเค็น ประเค็นแรก คือ ยังไม่มีความชัดเจนว่าการเพิ่ม จำนวนบริษัทจดทะเบียนด้วยมาตรการที่นำเสนอนี้จะทำให้ คลท.เป็นที่ดึงดูด ใจมากขึ้นหรือไม่ เพียงใด เพราะบริษัทใหม่ที่จะถูกจูงใจให้เข้าตลาดจากการ ผ่อนผันหลักเกณฑ์ในครั้งนี้ไม่น่าจะเป็นบริษัทที่เป็นที่สนใจของนักลงทุนระดับ โลก เพราะถ้าบริษัทที่เข้าได้ตามกฎเกณฑ์เดิมยังไม่เป็นที่สนใจพอแล้ว บริษัท ที่ต้องอาศัยการผ่อนผันกฎเกณฑ์จะดึงดูดใจมากกว่าได้อย่างไร

ประเค็นที่สอง คือ ไม่มีความชัคเจนว่าข้อเสนอนี้ได้พิจารณาถึงผลกระทบ ต่อผู้ลงทุนรายย่อยหรือไม่ เพียงใค ซึ่งเป็นประเค็นที่เราเป็นห่วงและต้องการ ความชัคเจน เนื่องจากหลักเกณฑ์ที่ผ่อนผันมีความสุ่มเสี่ยงต่อการลิครอนผล ประโยชน์หรือเพิ่มความเสี่ยงของนักลงทุน นักลงทุนรายย่อยที่ย่อมเสีย เปรียบผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นทุนเคิมอยู่แล้ว เพราะผลประโยชน์ของนักลงทุน อาจไม่สอคคล้องกับผลประโยชน์ของปริษัทหรือของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของ บริษัทเสมอไป โดยเฉพาะในกรณีการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชนทั่วไปครั้ง แรก (initial public offering หรือโอพีโอ) ซึ่งบริษัทและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ย่อมต้องการขายหุ้นให้ได้ราคาสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในขณะที่นักลงทุน ก็ย่อมต้องการซ้อหุ้นในราคาที่สะท้อนมูลค่าที่แท็จริงของปริษัท หรือกระทั่ง ต่ำกว่านั้นเล็กน้อยเพื่อรูงใจให้มีโอกาสขายทำกำไรในภายหลัง

คัวยเหตุนี้ คลท.และ ก.ล.ค.ในฐานะองค์กรกำกับดูแลคลาคหุ้น จึงน่าจะ ใช้ความระมัคระวังอย่างยิ่งในการออกหรือปรับปรุงกฎเกณฑ์ต่างๆ เราได้ สรุปหลักเกณฑ์การรับหลักทรัพย์ที่มีการปรับปรุงและข้อสังเกคของเรา คามประเด็นหลักที่ คลท. กำลังเสนอให้ ก.ล.ค.พิจารณาเห็นชอบ ดังค่อไปนี้

1.ด้านฐานะการเงินและการดำเนินงาน

ปรับปรุงหลักเกณฑ์มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาคลาคหรือมาร์เก็คแคปของ บริษัทที่จะเข้าจคทะเบียนในคลาคหลักทรัพย์เอ็มเอไอ จากเคิม 1,500 ล้าน บาท เป็น 1,000 ล้านบาท นอกจากนี้ยังปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณา กำไรสุทธิ ให้พิจารณากำไรสุทธิจากการคำเนินงานปกติ

ข้อสังเกตของ regulatory watch

เราเห็นค้วยกับการปรับลคมาร์เก็คแคปของบริษัทที่จะเข้าจคทะเบียนใน คลาคหลักทรัพย์เอ็มเอไอ เป็น 1,000 ล้านบาท เนื่องจากมูลค่ามาร์เก็คแคป ที่ค่าลงน่าจะเอื้ออำนวยให้บริษัทขนาคกลางและเล็กสนใจระคมทุนจากคลาค ทุนมากขึ้น ซึ่งเป็นวัฅถุประสงค์ของการคั้งคลาคหลักทรัพย์เอ็มเอไอแค่แรก และเป็นการเพิ่มอุปสงค์ในคลาคทุนให้มีความหลากหลายมากขึ้น ทำให้ นักลงทนมีทางเลือกในการลงทนมากขึ้น

อย่างไรก็ศามในส่วนของการปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณากำไรสุทธิ ให้ใช้ "กำไรสุทธิจากการคำเนินงานศามปกคิ" (operating profit) แทนที่ "กำไรสุทธิ" (net profit) ตามเกณฑ์เคิม สำหรับตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ เราเข้าใจว่าการแก้ไขกฎคังกล่าว อาจทำไปเพื่อให้สอดคล้องกับข้อบังคับ ปัจจุบันของ ตลท. สำหรับบริษัทที่ต้องการเข้าจดทะเบียนใน "ตลาดหลัก" (ตลท.) เราเห็นค้วยว่า "กำไรสุทธิจากการคำเนินงานตามปกคิ" เป็นตัวเลขที่ สำคัญกว่า "กำไรสุทธิ" ในแง่ของการสะท้อนความสามารถในการคำเนิน กิจการหลัก (core business) ของบริษัท

"กำไรสุทธิจากการคำเนินงานคามปกคิ" อาจมืองค์ประกอบแคกต่างกัน ไปตามอุตสาหกรรม เช่น กำไรจากการซื้อขายเงินลงทุนในหลักทรัพย์เป็น "การคำเนินงานตามปกคิ" ของบริษัทในธุรกิจหลักทรัพย์ แต่ไม่ใช่ "การคำเนินงานตามปกคิ" ของบริษัทในธุรกิจก่อสร้าง เป็นต้น คังนั้น ตลท.จึงกวรกำหนคนิยามของ "กำไรสุทธิจากการคำเนินงานตามปกคิ" อย่างละเอียคและชัคเจน เพื่อป้องกันความสับสนของนักลงทุน และลค ความเสี่ยงที่บริษัทอาจโยกย้ายหรือใช้เทคนิคในการตกแต่งบัญชี เพื่อให้ ตัวเลขกำไรคังกล่าวออกมาสูงกว่าที่ควรจะเป็น

เรามีข้อเสนอเพิ่มเคิมว่า การใช้เกณฑ์ "กำไรสุทชิ" (net profit) เป็น บวก ควบคู่ไปกับเกณฑ์ "กำไรสุทชิจากการคำเนินงานตามปกติ" น่าจะส่ง ผลคีต่อนักลงทุนมากขึ้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำไรสุทชิจากการคำเนินงานตามปกติเพียง ประการเคียว หากยังขึ้นอยู่กับผลการคำเนินงานค้านอื่นๆ นอกเหนือจาก "สุรกิจปกติ" ด้วย เช่น ผลกำไรหรือขาดทุนจากเงินลงทุนของบริษัทที่ไม่ใช่ สถาบันการเงิน และผลกำไรหรือขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งแม้ว่า